

Nu merită să fim supărați pentru un concurs (mai degrabă „concurs”?) de muzică ușoară, care e contestat și tratat cu indiferența pe care o merită. Noi, românii, nu suntem indiferenți și vrem ca ai noștri să fie mereu ca brazilii! Și să facă ce fac brazilii, adică să fie la înălțime...

Totuși, dacă vrem să fim și noi trecuți pe lista câștigătorilor, poate n-ar fi rău să mergă compozitorii noștri prin țările unde s-au câștigat cele mai multe trofee...Mă gândesc la Suedia, la Irlanda...Că sigur ar avea ce-nvăța de-acolo...

Eurovision 2015 i-a ascultat ruga Patriarhului Ortodox Kirill al Rusiei. Înalta personalitate bisericească spunea că speră ca țara sa să nu câștige locul întâi la concurs pentru a fi evitată astfel „o invazie a cântărețelor cu barbă” în 2016, când, conform regulilor competiției, Rusia ar fi trebuit să fie țara gazdă.

Noi am fi în stare de orice, numai să fie și țărișoara noastră pe lista câștigătorilor...De unde am lua bani pentru organizarea concursului din anul următor, nimeni nu știe! Probabil de la construcția viitoarelor autostrăzi!

Nu vreau să se înțeleagă că argumentația pe care o folosesc în acest articol se construiește pe zicala românească „*Pisica unde n-ajunge îi miroase urât*”. Adică noi, românii, necâștigând niciodată prestigiosul trofeu acordat celui mai bun cântec european, nu găsim altceva mai bun de făcut decât să criticăm, să criticăm, să criticăm...

Ei bine, Eurovisionul e criticat de mulți...Patriarhului Kirill i-a fost ascultată ruga. Rusia n-a câștigat, dar a fost cât pe ce s-o facă. Mă întreb ce s-ar fi întâmplat dacă Patriarhul nu s-ar fi uitat la televizor la concursul de anul trecut și n-ar fi știut că a câștigat un concurent cu rochie? Sau o concurentă cu barbă, greu de precizat...

Anul acesta la competiție a participat și un cântăreț din Australia(!)...Numele competiției de ce nu se schimbă din „Eurovision” în „Mondialvision”, de exemplu?

Concursul a avut câștigători despre care nimeni nu (mai) știe acum nimic! Unii (puțini totuși...) au confirmat valoarea de-a lungul anilor. Nu vreau să comentez mai mult, dar cred că lista „premiantilor”(pe care o puteți vedea [AICI](#)) începând cu anul primei ediții, din 1956, și până în anul 2015, spune mult și la obiect! Puține nume au rămas în istoria muzicii ușoare după Eurovision. S-a întâmplat ca în 1968, spre consternarea întregii Europe, care credea pe-atunci în onestitatea organizării concursului, să iasă câștigătoare o melodie oarecare, uitată repede de toată lumea, cea a Spaniei generalisimului Franco. Ziarul „Adevărul” scrie pe marginea acestui subiect:

„Madridul a fost gazda emisiunii Eurovision din 1968, atunci când starul internațional Cliff Richard, reprezentantul Marii Britanii, a ieșit pe locul doi. 40 de ani mai târziu, în cadrul unui documentar spaniol, s-a vehiculat că rezultatele erau știute de dinainte. Dictatorul Spaniei de la acea vreme, generalul Franco, a trimis directori corupți de televiziune într-un tur european, pentru a cumpăra voturi de la țările participante. Richard, care încă este afectat psihic din cauza înfrângerii, a declarat pentru „The Guardian”, în 2008, că încă speră că va primi un telefon prin care i se va spune că el a câștigat concursul.”

sursa: www.adevarul.ro

Sir Cliff Richard e un nume mare al muzicii. Massiel, câștigătoarea ediției din 1968 a întrecerii muzicale (pe atunci strict) europene, a intrat repede în anonimat, așa cum era normal să se întâmple. Britanicul Sir Cliff Richard a susținut un concert la Festivalul muzical „Cerbul de aur” de la Brașov la un an după „obținerea” locului al doilea la euroconcursul câștigat de reprezentanta Spaniei fanchiste. Sir Cliff Richard înainte de începerea unui nou cântec, a scos un bilețel din buzunar și a citit câteva cuvinte în românește:

„Și acum cântecul cu care am pierdut Eurovisionul!”

Cântecul cu care a pierdut atunci Sir Cliff Richard este „Congratulations”, și a fost unul dintre cele mai auzite cântece la radio sau la tv în anii apariției lui...

Eurovision? La ce bun?

Scris de Horia Picu

Mărti, 26 Mai 2015 06:29 -

Felicit formația „Voltaj” pentru faptul că a cântat în limba română. Locul de la mijlocul clasamentului e foarte bun, și asta se datorează vocii excelente a solistului vocal Călin Goia. Rămân totuși neplăcut surprins de linia melodică, axată pe accentuarea sonoră evidentă a ultimului cuvânt din aproape fiecare vers. Parcă era o serbare școlară, zău așa, cu formația școlii în prim-plan...